

Από την πίστη στην εμπιστοσύνη*

Του κ. Αλεξάνδρου Μ. Σταυροπούλου
Όμ. Καθηγητού του Πανεπιστημίου Αθηνών

«Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲν ὑπάρχει Θεός. Μὴν ἀνησυχεῖτε καὶ ἄς διασκεδάσουμε».

Τὴν ἡμέρα τῆς διακηρύξεως τῆς Ἐπιφανείας τοῦ Θεοῦ, σὲ πληρωμένες ἐπιφάνειες, νοικιασμένες διαφημιστικὲς ἐπιφάνειες λεωφορείων τοῦ Λονδίνου, διακηρύσσουν ὀρισμένοι τὴν «ἀφάνιση», τὴν ἐξαφάνιση τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴ ζωὴ μας. «Ζῆσε τὴ ζωὴ σου, νὰ χαίρεσαι τὴ ζωὴ σου» (*enjoy your life*), ἀναγγέλλουν μεγάλες ἐπιγραφὲς σὲ λονδρέζικα λεωφορεῖα. Ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει Θεός δὲν χρειάζεται νὰ φοβᾶσαι νὰ ζήσεις τὴ ζωὴ σου ὅπως ἐσὺ θέλεις, χωρὶς ἐνοχές, χωρὶς ἐπιπτώσεις ἀπὸ ἐνδεχόμενες «πτώσεις». Ἐξέλιπεν ὁ φόβος τῆς κολάσεως, μιᾶς τιμωρίας ἀπὸ ἐνδεχόμενες ἀνακολουθίες στὴν τήρηση ἀρχῶν καὶ ἐννοιῶν ποὺ δὲν ὑπάρχουν. Ἀμφισβητεῖται καὶ ἡ ὑπαρξὴ τοῦ Δικαίου.

Οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἡγοῦνται τῆς διαφημιστικῆς αὐτῆς ἐκστρατείας, οἱ ἐγκέφαλοί της, ὅπως ἡ κωμικὴ ἠθοποιὸς Ἀριὰν Σερίν, ὁ καθηγητὴς Ρίτσαρντ Ντόκινς καὶ ἡ Πόλι Τόϊνμπι, μία οὐμανίστρια, ποζάρουν μπροστὰ σὲ ἓνα λεωφορεῖο τοῦ «ἀθεϊσμοῦ» (Ἡ Καθημερινή, 8 Ἰανουαρίου 2008). «Ὁ καθένας μας ἔχει τὴν ἐλευθερίαν νὰ πιστεύει σὲ ὅ,τι ἀκριβῶς θέλει» καὶ αὐτὸ εἶναι ἓνα ἐπίτευγμα τῆς σημερινῆς μας κοινωνίας, μᾶς λέγει ἡ ἠθοποιὸς στὸν «κατηχητικά» ἐκφερόμενο λόγο της.

Πῶς νὰ ἀντι-δράσεις σὲ μία τέτοια δράση; Ἐχεις ὑποστηρίξει ὅτι τὸ νὰ εἶσαι διαφορετικὸς εἶναι δικαίωμά σου ἂν ὄχι καὶ καθῆκον σου (σὲ ἄρθρο μου μὲ τὴν Μ. Τρεμούλη στὴν Ἐπετηρίδα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Αθηνῶν, τόμο ΜΑ', Αθήνα 2006, σ. 249-262). Δὲν τὸ ἀναιρεῖς, ὅταν μάλιστα πιστεύεις σ' ἓνα Θεό ποὺ προτείνει νὰ τὸν ἀκολουθοῦν κατὰ πόδας ἐκεῖνοι μόνον ποὺ τὸ θέλουν.

Ἡ μόνη ἴσως ἀντί-δραση ποὺ ταιριάζει, εἶναι νὰ ψελλίσεις, νὰ ἐκφωνήσεις, νὰ διαλαλήσεις μὲ μία ἡρεμὴ δύναμη, νὰ ἀπαγγείλεις τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως τὸ γνωστὸ καὶ μὴ ἐξαιρετέο «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν». Εἶναι σὰν ἡ ἡχὴ αἰώνων νὰ ἀντηχεῖ σὲ συμφωνία ἀρμονικὴ τῆ βαθεῖα βεβαιότητα ποὺ μᾶς κληροδότησαν γενεές ἐπὶ γενεῶν, αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὅτι ἓνας Θεός ἐμπιστοσύνης καὶ κοινωνίας: ὑπάρχει, δημιουργεῖ, σφάζει, λυτρώνει καὶ ἐπ' ἐλπίδι μᾶς καλεῖ κοντὰ Του ἀπὸ τώρα καὶ σὲ μία

---

* Περ. «Εὐθύνη» τεῦχος 446, Φεβρουάριος 2009 στήλη: Θέσεις / Ἀντιθέσεις, σ. 89-90.

ζωή πὺ ἔχει μέλλον καὶ δὲν μᾶς τελειώνει. Αὐτὸν τὸν Θεὸ τὸν ἐμπιστεύομαι καὶ ἀφήγομαι σ' Αὐτόν.

Τὶ ἄλλο ἀπομένει νὰ ποῦμε; Αὐτὰ τὰ λιγοστὰ λόγια: Ναὶ Κύριε, Σὲ πιστεύω, Σὲ ἐμπιστεύομαι· «βοήθει μοι τῇ ἀπιστίᾳ».